

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

1998

Utgiven i Helsingfors den 9 september 1998

Nr 662—670

INNEHÅLL

Nr		Sidan
662	Lag om vissa pensionsarrangemang inom undervisningssektorn	1827
663	Lag om ändring av 4 § lagen om statens pensionsfond	1830
664	Förordning om ändring av 5 § förordningen om statens tjänsteutmärkelsetecken	1831
665	Förordning om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning	1832
666	Förordning om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg	1835
667	Republikens Presidents öppna brev om en ändring i statsrådet	1839
668	Utrikesministeriets meddelande om ändring av beslutet om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänstemän inom utrikesrepresentationen	1840
669	Jord- och skogsbruksministeriets meddelande om vissa beslut	1841
670	Skattestyrelsens beslut om slutförande av beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfälliga förmåner för skatteår 1997	1842

Nr 662

Lag

om vissa pensionsarrangemang inom undervisningssektorn

Given i Helsingfors den 4 september 1998

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

1 kap.

Definitioner

1 §

Denna lag gäller vissa arrangemang beträffande pensionsskyddet för personal som ger sådan undervisning som avses i lagen om grundläggande utbildning (628/1998), gymnasielagen (629/1998), lagen om yrkesutbildning (630/1998), lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning (631/1998), lagen om grundläggande konstundervisning (633/1998) och lagen om fritt bildningsarbete (632/1998) och för personal som sköter vissa andra uppgifter som hänför sig till undervisningen.

Lagen gäller dock inte sådana personer, som inte har rätt till pension av statsmedel enligt 4 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av grundskolelagen (1368/1996).

RP 70/1998
StaUB 16/1998
RSv 69/1998

2 §

I denna lag avses med statligt pensions-skydd rätten att av statens medel erhålla en sådan pension, familjepension och annan förmån som i fråga om innehållet och förutsättningarna för beviljande av förmånen regleras i lagen om statens pensioner (280/1966) och i lagstiftning som ansluter sig till den.

2 kap.

Kommunalt anställda

3 §

I detta kapitel bestäms om pensionsskyddet för personer som är anställda hos en kommun, en samkommun eller någon annan arbetsgivare som omfattas av lagen om pension för kommunala tjänsteinnehavare och arbetstagare (202/1964) och sköter uppgifter

enligt lagen om grundläggande utbildning, gymnasielagen, lagen om yrkesutbildning eller lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning eller andra uppgifter vid en läroanstalt som ger sådan undervisning.

4 §

Rätt till statligt pensionsskydd har en person som avses i 3 §, om han omfattas av det statliga pensionsskyddet när denna lag träder i kraft och anställningsförhållandet enligt 3 § fortsätter hos samma arbetsgivare efter att lagen trätt i kraft. När anställningsförhållandet upphör, har personen rätt till statligt pensionsskydd för nya anställningsförhållanden endast om villkoren enligt 5 § är uppfyllda.

5 §

Rätt till statligt pensionsskydd har också en anställd som är född före den 1 januari 1970 och som efter att denna lag trätt i kraft anställs för att i huvudsak sköta sådana uppgifter inom undervisningen eller som elevhemsföreståndare som omfattas av lagen om grundläggande utbildning eller gymnasielagen.

3 kap.

Privatanställda som sköter uppgifter enligt lagen om grundläggande utbildning och gymnasielagen

6 §

I detta kapitel bestäms om pensionsskyddet för personer som är anställda hos en privat utbildningsanordnare som avses i lagen om grundläggande utbildning eller gymnasielagen.

7 §

Rätt till statligt pensionsskydd har en person som avses i 6 §, om han omfattas av det statliga pensionsskyddet när denna lag träder i kraft och anställningsförhållandet enligt 6 § fortsätter efter att lagen trätt i kraft. När anställningsförhållandet upphör, har personen rätt till statligt pensionsskydd för nya anställningsförhållanden endast om villkoren enligt 8 § är uppfyllda.

8 §

Rätt till statligt pensionsskydd har också en anställd som är född före den 1 januari 1970 och anställs efter att denna lag trätt i kraft för att i huvudsak sköta uppgifter som

omfattas av lagen om grundläggande utbildning eller gymnasielagen.

4 kap.

Privatanställda som sköter andra utbildningsuppgifter

9 §

I detta kapitel bestäms om pensionsskyddet för personer som är anställda hos en privat utbildningsanordnare som avses i lagen om yrkesutbildning, lagen om yrkesinriktad vuxenutbildning, lagen om grundläggande konstundervisning eller lagen om fritt bildningsarbete.

10 §

Rätt till statligt pensionsskydd har en person som avses i 9 §, om han omfattas av det statliga pensionsskyddet när denna lag träder i kraft och anställningsförhållandet enligt 9 § fortsätter efter att lagen trätt i kraft. När anställningsförhållandet upphör, har personen rätt till statligt pensionsskydd för nya anställningsförhållanden endast om villkoren enligt 11 § är uppfyllda.

11 §

Rätt till statligt pensionsskydd har dessutom den som börjar ett anställningsförhållande som avses i 9 § efter att denna lag trätt i kraft, om han är född före den 1 januari 1970 och under tiden mellan den 30 november och den 31 december 1997 med stöd av följande bestämmelser har haft en anställning som omfattas av det statliga pensionsskyddet:

1) 6 eller 7 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om yrkesläroanstalter (717/1992),

2) 16 § lagen om medborgarinstitut (722/1992),

3) 32 § lagen om idrottsutbildningscentrer med statsandel (801/1992),

4) 25 § lagen om studiecentraler (1215/1993),

5) 31 § lagen om folkhögskolor med statsandel (1218/1993) eller

6) 23 § lagen om musikläroanstalter (516/1995).

5 kap.

Särskilda bestämmelser

12 §

Arbetsgivare som avses i 2 och 3 kap. är

skyldiga att till statskontoret lämna en anmälan om uppgifterna i ett nytt anställningsförhållande som börjar efter att denna lag trätt i kraft i huvudsak är sådana uppgifter inom undervisningen eller som elevhemsföreståndare som omfattas av lagen om grundläggande utbildning eller gymnasielagen. Anmälan behöver inte göras om en person som är född efter 1969.

6 kap.

Ikraftträdande

13 §

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Beträffande pensionsskyddet för anställda från tiden före lagens ikraftträdande iakttas de bestämmelser som gäller när denna lag träder i kraft.

14 §

En person som har sådan i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av 71 och 72 § grundskolelagen (104/1989) avsedd rätt att senast den 30 juni 1999 välja pensionsål-

der enligt de bestämmelser som gällde före den 1 juli 1989, behåller denna rätt också efter att denna lag trätt i kraft.

En sådan rätt att välja pensionsålder som nämns i 1 mom. på det sätt som anges i 1 mom. har också en sådan person som avses i 4 § och som utför uppgifter enligt lagen om grundläggande utbildning och vars anställning är i kraft men avbruten på grund av tjänstledighet utan lön. Det förutsätts dock att han under avbrottet inte innehar något annat arbete, sådan tjänst eller företagverksamhet som avses i 8 § 4 mom. lagen om pension för arbetstagare (395/1961) och som utökar hans pensionsskydd.

15 §

Vid tillämpning av 12 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (1528/1993), sådant det lyder i lagen om ändring av ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om ändring av lagen om statens pensioner (1232/1995), anses som grundskollärare en person som i huvudsak sköter undervisningsuppgifter som omfattas av lagen om grundläggande utbildning eller gymnasielagen.

Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister Jouko Skinnari

Nr 663

L a g

om ändring av 4 § lagen om statens pensionsfond

Given i Helsingfors den 4 september 1998

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 29 december 1989 om statens pensionsfond (1372/1989) 4 § 2 mom.,
sådant det lyder i lag 1154/1997, som följer:

4 §	1999, 13 procent av lönesumman 2000, 16
— — — — —	procent av lönesumman 2001 medan den
För personer som är anställda vid en kom-	— — — — —
munal eller privat läroanstalt och som om-	— — — — —
fattas av statens pensionssystem är arbetsgi-	— — — — —
vares pensionsavgift 7 procent av löne-	— — — — —
summan 1998, 10 procent av lönesumman	— — — — —

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1999.

Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Minister *Jouko Skinnari*

Nr 664

Förordning**om ändring av 5 § förordningen om statens tjänsteutmärkelsetecken**

Given i Helsingfors den 4 september 1998

På föredragning av ministern för handläggning av ärenden som hör till finansministeriets verksamhetsområde

ändras i förordningen den 24 mars 1961 om statens tjänsteutmärkelsetecken (166/1961) 5 § som följer:

5 §

Om tjänstgöringen under samma kalenderår eller fortlöpande under olika år varit avbruten längre tid än sex månader, skall tiden för avbrottet dras av från tjänsteåren.

Vad som sägs i 1 mom. skall dock inte tillämpas på den tid personen i fråga haft semester eller hållit moderskaps- eller föräldraledighet, och inte heller tillämpas då avbrottet föranletts av kroppsskada som

ådragits vid tjänsteutövning, av sjukdom som förorsakats av tjänsteutövning, av ett offentligt uppdrag eller av att personen i fråga utan egen förskyllan varit anhållen eller förhindrad att sköta sin tjänst eller uppgift.

Denna förordning träder i kraft den 15 september 1998.

Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President**MARTTI AHTISAARI**

Minister Jouko Skinnari

Nr 665

Förordning**om ändring av förordningen om fordons konstruktion och utrustning**

Given i Helsingfors den 4 september 1998

På föredragning av trafikministern
ändras i förordningen den 4 december 1992 om fordons konstruktion och utrustning (1256/1992) 41, 48, 54, 102 och 218 §,
 dessa lagrum sådana de lyder, 41, 48 och 218 § i förordning 902/1997, 54 § i förordningarna 530/1993 och 965/1996 och 102 § delvis ändrad i förordning 267/1996, samt
fogas till förordningen en ny 31 a § och en ny 50 §, i stället för den 50 § som upphävts genom förordning 338/1996, som följer:

31 a §

Erkännande av vissa E-reglementen

Fordon och deras delar, om vilkas egenskaper eller godkännande inte har utfärdats särskilda bestämmelser, anses motsvara kraven i 83, 83 a och 83 b § vägtrafiklagen (267/1981) enligt följande:

- a) främre underkörningsskyddet på lastbil-kraven i E-reglementet nr 93,
- b) beträffande egenskaperna hos batteri och elutrustning i batteridrivna fordon som enbart drivs med elkraft kraven i E-reglementet nr 100,
- c) luftfyllda däck på traktorer och släpvagnar till traktorer kraven i E-reglementet 106, och
- d) beträffande förarens synfält i fråga om traktorer kraven i E-reglementet nr 71.

41 §

Bromsar

1. Bilens bromsar skall uppfylla kraven i rådets direktiv 71/320/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om broms-

utrustning på vissa kategorier av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon, sådana dessa krav lyder ändrade genom kommissionens direktiv 74/132/EEG, 75/524/EEG, 79/489/EEG, 85/647/EEG, 88/194/EEG, 91/422/EEG och 98/12/EG, eller kraven i E-reglementet nr 13/09 eller i trafikministeriets beslut om bromsanordningar för bilar med tryckluftsbromsar och till dem kopplade släpvagnar (631/1990). En personbil anses uppfylla kraven i detta moment också om den är av en sådan typ vars bromsar är E-godkända i enlighet med reglementet nr 13-H.

2. I bromsarna får användas endast sådana reglerings- och säkerhetsanordningar som biltillverkaren ursprungligen har installerat eller som till sin funktion motsvarar de ursprungliga anordningarna eller sådana som tillverkaren enligt sina egna villkor har godkänt för senare installation. Reglerings- och säkerhetsanordningarna får inte äventyra bromsarnas funktion. Ersättningsbromsbelegg anses uppfylla detta krav, om de är e-godkända i enlighet med direktiv 98/12/EG eller E-godkända i enlighet med reglementet nr 90/01.

3. Ett fordon i kategori M₂, M₃, N₂ och N₃ skall ha låsningsfria bromsar av klass 1 en-

ligt det i 1 mom. nämnda direktivet eller E-reglementet.

4. I en bil som används i hastighetstävlingar och vars motor enligt tävlingsreglerna får trimmas får en parkeringsbroms som fungerar genom mekanisk kraftöverföring när bilen används i tävlingar samt vid färd till och från en tävling eller besiktning ersättas med en av bilens tillverkare för hastighetstävlingar avsedd parkeringsbroms som fungerar genom hydraulisk kraftöverföring. Bilens ersättningsbromsbelägg behöver inte uppfylla de krav som anges i 2 mom.

48 §

Avgas- och partikelutsläpp från tunga dieselmotorer

1. En dieselmotor i ett fordon i kategori M₂, M₃, N₂ och N₃ skall vara EG-godkänd enligt de gränsvärden som anges på rad B i tabellen under punkt 8.3.1.1 i bilaga I till rådets direktiv 88/77/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gasformiga föroreningar från dieselmotorer som används i fordon, sådant direktivet lyder ändrat genom rådets direktiv 91/542/EEG och genom Europaparlamentets och rådets direktiv 96/1/EG, eller E-godkänd enligt de gränsvärden som anges på rad B i tabellen under punkt 7.4.2.1 i reglementet nr 49/02.

2. Ett fordon i kategori N₂ och M₂ anses motsvara de krav som avses i 1 mom. också om det är typgodkänt enligt det direktiv som nämns i 46 § 4 mom.

3. Om motorn till ett motorredskap som byggts på ett bilunderrede inte typgodkänts i enlighet med 1 mom., skall motorn vara EG-godkänd i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 97/68/EG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om åtgärder mot utsläpp av gas- och partikelformiga föroreningar från förbränningsmotorer som skall monteras i mobila maskiner.

50 §

Ersättningskatalysator

1. En ersättningskatalysator som är avsedd att användas i fordon i kategori M₁ och N₁ skall vara E-godkänd i enlighet med reglementet nr 103. Ersättningskatalysatorer som tillverkats i en stat som hör till Europeiska

ekonomiska samarbetsområdet och som uppfyller de krav som föreskrivs i dessa stater anses motsvara kraven i denna paragraf, fastän de inte skulle vara försedda med en märkning som visar att de är E-godkända.

2. I en bil som används i hastighetstävlingar och vars motor enligt tävlingsreglerna får trimmas, behöver inte ersättningskatalysatorn uppfylla kraven i 1 mom. när bilen används i tävlingar samt vid färd till och från en tävling eller besiktning.

54 §

Bullerbegränsning

1. Ett fordon i kategori M och N med förbränningsmotor skall ha sådana ljuddämpare, att insugnings- eller avloppsljudet från den motor som används vid körning inte i störande grad överröstar något annat ljud som fordonet i normal drift förorsakar. Fordonet skall vara EG-godkänt enligt rådets direktiv 70/157/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tillåten ljudnivå och avgassystemet för motorfordon, sådant det lyder ändrat genom kommissionens direktiv 73/350/EEG, 81/334/EEG, 84/372/EEG, 89/491/EEG och 96/20/EG samt genom rådets direktiv 77/212/EEG, 84/424/EEG och 92/97/EEG, eller E-godkänd enligt reglementet nr 51/02.

2. Ersättningsljuddämparen skall vara e-godkänd i enlighet med det direktiv som nämns i 1 mom. eller E-godkänd i enlighet med reglementet nr 59. Ersättningsljuddämpare som tillverkats i EES-staterna och som uppfyller de krav som föreskrivs i dessa stater anses motsvara kraven i detta moment, fastän de inte skulle vara försedda med en märkning som visar att de är E-godkända.

102 §

Speciella bestämmelser om bussar

1. Utöver vad som bestäms i denna förordning skall en buss i kategori M₂ och M₃ vars bredd är högst 2,55 meter och längd högst 12,00 meter eller, i fråga om en buss med ledkonstruktion 18,00 meter, motsvara kraven enligt E-reglementet nr 36/01 eller 52/01 eller kraven i trafikministeriets beslut om bussars konstruktion och utrustning (637/1990). Karosserikonstruktionens håll-

fasthet anses motsvara kraven i detta moment, om karosserikonstruktionen är E-godkänd i enlighet med reglementet nr 66. En tvåvåningsbuss anses motsvara kraven i detta moment, om den är av en sådan typ som har godkänts i enlighet med E-reglementet nr 107.

2. En buss i kategori M₃, vars bredd är större än 2,55 meter eller längd är större än 12,00 meter i fråga om en annan buss än en ledbuss, skall motsvara kraven i det ministeriebeslut som nämns i 1 mom.

3. Brandsäkerheten hos inredningsmaterial i fordon i kategori M₃ som är avsedda för transport av fler än 22 passagerare skall motsvara kraven i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/28/EG om brinnegenskaperna hos material som används i inredningen till vissa kategorier av motorfordon.

218 §

Bromsar

1. En släpvagn till bil, förutom en släpvagn i kategori O₁, skall vara försedd med tillförlitliga och effektiva bromsanordningar. De skall uppfylla kraven enligt det direktiv, E-reglemente eller ministeriebeslut som nämns i 41 § 1 mom. En släpvagn skall vara försedd med parkeringsbroms och med en anordning som aktiverar släpvagnens bromsar då kopplingen ger efter.

2. I bromsarna får användas endast sådana reglerings- och säkerhetsanordningar som släpvagnstillverkaren ursprungligen har installerat eller som till sin funktion motsvarar de ursprungliga anordningarna eller sådana som tillverkaren enligt sina egna villkor har godkänt för senare installation. Reglerings- och säkerhetsanordningarna får inte äventyra bromsarnas funktion. Ersättningsbromsbelägg anses uppfylla detta krav, om de är eller E-godkända i enlighet med det direktiv

eller E-reglemente som nämns i 41 § 2 mom.

3. En släpvagn i kategori O₃ och O₄ skall vara försedd med sådana låsningsfria bromsar som avses i det direktiv eller E-reglemente som nämns i 41 § 1 mom.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 oktober 1998. En ersättningskatalysator skall uppfylla kraven i 50 § och en ersättningsljuddämpare kraven i 54 § 2 mom. från och med den 1 januari 2000. Om inte något annat bestäms nedan, skall förordningen tillämpas på sådana fordon som tas i bruk dagen för ikraftträdandet eller därefter och på trafiknödenheter som typgodkänns dagen för ikraftträdandet eller därefter. Om bestämmelserna nedan endast gäller ikraftträdandet av typbesiktning eller typgodkännande, får ett fordon som uppfyller de krav som gällde när denna förordning trädde i kraft tas i bruk efter denna förordnings ikraftträdande.

2. Om ett fordon uppfyller de krav som gällde när denna förordning trädde i kraft, får fordonet utan hinder av bestämmelserna i 41 och 218 § om krav beträffande bromsar i bilar och släpvagnar typbesiktas som hörande till en ny typ eller typgodkännas före den 1 oktober 1999 och tas i bruk före den 31 mars 2001.

3. Om bromsbelägg uppfyller de krav som gällde när denna förordning trädde i kraft, får de utan hinder av bestämmelserna i 41 § 2 mom. och 218 § 2 mom. typgodkännas före den 1 oktober 1999 och såsom enskild teknisk enhet tas i bruk före den 31 mars 2001. Bromsbelägg får tas i bruk även efter den nämnda dagen, om de inte innehåller asbest, är avsedda för ett fordon som redan är i bruk, och uppfyller de krav som gällde när fordonet antecknades i registret.

4. Förordningens 102 § 3 mom. gäller bussar som tas i bruk den 1 oktober 1999 eller därefter.

Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Nr 666

Förordning om transport av farliga ämnen som styckegods på fartyg

Given i Helsingfors den 4 september 1998

På föredragning av trafikministern föreskrivs med stöd av lagen den 2 augusti 1994 om transport av farliga ämnen (719/1994):

1 §

Tillämpningsområde

I denna förordning bestäms om transport av farliga ämnen som styckegods

1) på finska fartyg inom och utanför finskt territorialvatten, samt

2) på utländska fartyg inom finskt territorialvatten.

Denna förordning tillämpas inte på

1) nöjesfarkoster,

2) försvarsmaktens och gränsbevakningsväsendets fartyg, om myndigheten i fråga särskilt har utfärdat föreskrifter om transporter med dessa fartyg,

3) transporter av farliga ämnen under tillsyn av försvarsmakten till havs och på inre vattenvägar, om vederbörande ministerium har utfärdat föreskrifter om transporterna,

4) linstyrda färjor som ansluter sig till allmänna vägar, samt

5) farliga ämnen som är avsedda för fartygets eget bruk eller för arbetet ombord.

2 §

Definitioner

I denna förordning avses med

1) *styckegods* farliga ämnen som transporteras i förpackningar, transporttankar, con-

tainrar eller förpackade på något annat motsvarande sätt; det som nedan bestäms om förpackning gäller även småbulkbehållare (IBC), containrar och tankar,

2) *lasttransportenhet* ett fordon, en järnvägsvagn, en fraktcontainer, ett tankfordon, en järnvägscisternvagn eller en transporttank,

3) *kolli* den minsta förpackning eller det minsta föremål som är avsett att hanteras som en enda enhet, med undantag av försändelser fastbundna på lastpallar med krymp- eller sträckfilm, samt

4) *IMDG-koden* Internationella sjöfartsorganisationens (IMO) internationella kod för sjötransport av farligt gods.

3 §

Tillämpning av IMDG-koden

När farliga ämnen transporteras som styckegods på fartyg tillämpas IMDG-koden på det sätt som bestäms i denna förordning och som sjöfartsverket föreskriver. Sjöfartsverket kan i sina föreskrifter avvika från IMDG-koden, om det finns särskilda skäl till detta och en motsvarande säkerhetsnivå i övrigt kan nås.

Uppgifter om IMDG-koden lämnas av sjöfartsverket.

4 §

Klassificering av farliga ämnen

De farliga ämnena indelas i följande farlighetsklasser:

Klass 1	Explosiva varor
Klass 2	Gaser
Klass 3	Brandfarliga vätskor
Klass 4.1	Brandfarliga fasta ämnen
Klass 4.2	Självantändande ämnen
Klass 4.3	Ämnen som utvecklar brandfarlig gas vid kontakt med vatten
Klass 5.1	Oxiderande ämnen
Klass 5.2	Organiska peroxider
Klass 6.1	Giftiga ämnen
Klass 6.2	Smittfarliga ämnen
Klass 7	Radioaktiva ämnen
Klass 8	Frätande ämnen
Klass 9	Andra farliga ämnen och föremål

Sjöfartsverket meddelar närmare föreskrifter och anvisningar om klassificeringen av farliga ämnen.

I de fall som sjöfartsverket bestämmer klassificeras ämnet eller godkänns klassificeringen av säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen, som kan kräva att avlastaren eller avsändaren för att utreda klassificeringen visar upp resultaten av de tester som utförts.

Om en utländsk, behörig myndighet som avses i IMDG-koden har utfört eller godkänt en klassificering, får klassificeringen användas också i Finland.

5 §

Förpackningars konstruktion

Farliga ämnen skall för transport förpackas i förpackningar som avses i denna förordning och i sjöfartsverkets föreskrifter.

De delar av förpackningen som kommer i direkt beröring med de farliga ämnena skall vara sådana att de tål både de kemiska verkningarna och andra eventuella verkningar av det farliga ämne som transporteras. I dessa delar av förpackningen får inte användas sådana ämnen som kan reagera på ett farligt sätt med innehållet, bilda farliga föreningar tillsammans med det eller i betydande grad försvaga förpackningen.

Förpackningen skall tåla eventuella tryck-

förändringar som innehållet orsakar. Vid behov skall lämpliga tryckutjämningsanordningar användas.

6 §

Tömda förpackningar

Tömda, ej rengjorda förpackningar skall vara förslutna på samma sätt och vara lika täta som fyllda förpackningar.

7 §

Märkning

Avlastaren och avsändaren ansvarar för att kollin och lasttransportenheter som överlämnats för transport är försedda med märkningar och varningsetiketter enligt lagstiftning och andra bestämmelser.

Kollin som innehåller tömda, ej rengjorda förpackningar samt lasttransportenheter skall förses med likadana märkningar och varningsetiketter som fyllda förpackningar.

8 §

Extra ytteremballage

Ett kolli får förpackas i ett separat extra ytteremballage, som dock inte får strida mot bestämmelserna om förpackning av det ämne som transporteras. Det extra ytteremballaget skall vara försett med de märkningar och varningsetiketter som sjöfartsverket bestämt att kollet skall vara försett med.

9 §

Godkännande av förpackningar

Om det krävs att en förpackning skall vara typgodkänd enligt IMDG-koden, skall den vara godkänd av säkerhetsteknikcentralen eller av en inrättning som centralen har bemyndigat eller av en utländsk, behörig myndighet som avses i IMDG-koden eller av en inrättning som ovan avsedda myndighet har bemyndigat.

För att förpackningstyper skall godkännas i Finland måste de testas i enlighet med IMDG-koden vid ett laboratorium med säkerhetsteknikcentralen har godkänt.

Tankarna skall vara godkända av säkerhetsteknikcentralen eller en inrättning som

den har bemyndigat eller av en utländsk, behörig myndighet som avses i IMDG-koden eller av en inrättning som ovan avsedda myndighet har bemyndigat.

I fråga om förpackningar för radioaktiva ämnen är strålsäkerhetscentralen i enlighet med vad sjöfartsverket närmare bestämmer behörig myndighet i stället för säkerhetsteknikcentralen.

10 §

Anmälan när en förpackning har gått sönder

Avlastaren, avsändaren, transportören och mottagaren är skyldiga att underrätta säkerhetsteknikcentralen eller strålsäkerhetscentralen, beroende på vilkendera myndighetens behörighetsområde typgodkännandet av förpackningen hör till, när en typgodkänd förpacknings konstruktion har gått sönder under normala transportförhållanden.

11 §

Säkerhetsteknikcentralens och strålsäkerhetscentralens rättigheter och skyldigheter

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen har rätt att vid behov, och i synnerhet om en förpackning orsakar skada eller medför fara när den går sönder, låta ett laboratorium som centralen själv bestämmer testa en serietillverkad förpackning för att säkerställa att den uppfyller de krav som ställs på förpackningstypen i fråga.

Säkerhetsteknikcentralen och strålsäkerhetscentralen för register över de förpackningar som har typgodkänts i Finland.

12 §

Utredning om ämnen som lastas och lossas

Avsändaren och avlastaren ansvarar för att fartygets befälhavare före lastningen ges en sådan utredning som avses i 3 § 1 mom. förordningen om anmälningsskyldigheterna för fartyg som transporterar farligt eller havsförorenande gods (869/1994), utökad med uppgifter om ämnets eventuella flampunkt och om antalet kollin som hör till försändelsen och förpackningarnas beskaffenhet. Dessutom skall utredningen innehålla en försäkran om att försändelsen är regelrätt

förpackad och märkt samt i gott transportskick. Anvisningar med tanke på olycksfall skall fogas till utredningen.

Innan ett farligt ämne lossas i Finland skall fartygets befälhavare lämna en kopia av den utredning som avses i 1 mom. jämte bilagor till hamnmyndigheterna och till den som utför lossningsarbetet eller dennes representant.

De anställda på ett fartyg har rätt att få den utökade utredning som avses i denna paragraf jämte bilagor till påseende.

13 §

Lastförteckning

Ombord på fartyg som transporterar farliga ämnen skall finnas en särskild lastförteckning, i vilken det farliga ämnet och dess stuvningsplats antecknats. En detaljerad stuvningsplan, i vilken klass och stuvningsplats för alla farliga ämnen ombord har antecknats, kan användas i stället för en lastförteckning.

De anställda på ett fartyg har rätt att få den utredning som avses i 1 mom. till påseende.

I fartygets lastförteckning eller fartygsanmälan, som företes tull- och hamnmyndigheterna, skall tydligt antecknas att lasten består av ett farligt ämne.

14 §

Myndigheter

Transporter av farliga ämnen som styckegods på fartyg övervakas av sjöfartsverket, polis- och hamnmyndigheterna samt tullverket och gränsbevakningsväsendet. Bestämmelser om transporter som sker under tillsyn av försvarsmakten finns i lagen om transport av farliga ämnen.

Andra behöriga myndigheter är sjöfartsverket, säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentralen och gentekniknämnden så som närmare bestäms i denna förordning och i sjöfartsverkets föreskrifter.

15 §

Undantag i fråga om räddningsuppgifter

Då det är fråga om brådskande räddningsuppgifter får undantag göras från bestäm-

melserna i denna förordning och från de föreskrifter som utfärdats med stöd av den, om iakttagandet av bestämmelserna och föreskrifterna skulle försvåra räddningsverksamheten.

16 §

Anmälan om olyckshändelse

Sjöfartsverket utfärdar vid behov närmare föreskrifter om de anmälningar som skall göras vid olyckshändelser och tillbud.

17 §

Undantag

Säkerhetsteknikcentralen kan i fråga om förpackningar som används vid transport av andra än radioaktiva ämnen, i enskilda fall på ansökan och på de villkor som den anser nödvändiga, bevilja undantag från de föreskrifter som utfärdats med stöd av denna förordning.

Strålsäkerhetscentralen kan i fråga om transport av radioaktiva ämnen, i enskilda fall på ansökan och på de villkor som den anser nödvändiga, bevilja undantag från de föreskrifter som utfärdats med stöd av denna förordning.

Sjöfartsverket kan i andra fall än de som avses i 1 och 2 mom. i enskilda fall på ansökan bevilja tillstånd att avvika från bestämmelserna i denna förordning och med stöd av den utfärdade bestämmelser.

Undantag enligt 1—3 mom. kan beviljas endast om det finns särskilt tvingande skäl

till avvikelse eller om iakttagandet av bestämmelserna medför oskäligen kostnader eller avsevärd olägenhet. Beviljande av undantag förutsätter dessutom att den säkerhet som krävs kan uppnås på något annat sätt.

18 §

Anvisningar

Sjöfartsverket meddelar vid behov anvisningar om tillämpningen av denna förordning.

Säkerhetsteknikcentralen, strålsäkerhetscentralen, gentekniknämnden och det ministerium som svarar för polisförvaltningen samt tullverket och gränsbevakningsväsendet kan vid behov meddela anvisningar om frågor som enligt denna förordning hör till respektive organs behörighetsområde.

19 §

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den 1 november 1998.

Genom denna förordning upphävs förordningen den 16 maj 1980 om transport av farliga ämnen på fartyg (357/1980).

De bestämmelser som utfärdats med stöd av den genom denna förordning upphävda förordningen förblir gällande till dess något annat bestäms om dem.

Åtgärder som verkställigheten av förordningen förutsätter får vidtas innan förordningen träder i kraft.

Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Trafikminister *Matti Aura*

Nr 667

**Republikens Presidents öppna brev
om en ändring i statsrådet**

Givet i Helsingfors den 4 september 1998

Republikens President befriar på begäran specialisten i psykiatri, riksdagsmannen Claes-Johan Rudolf Andersson från medlemskap i statsrådet samt från uppdraget att vara minister för handläggning av ärenden som hör till undervisningsministeriets verksamhetsområde.

Republikens President utnämner och förordnar samtidigt partiordföranden, politices licentiaten Sini Maaria Suvi-Anne Siimes till medlem av statsrådet samt till minister för handläggning av ärenden som hör till undervisningsministeriets verksamhetsområde.

Helsingfors den 4 september 1998

**Republikens President
MARTTI AHTISAARI**Statsminister *Paavo Lipponen*

Nr 668

Utrikesministeriets meddelande**om ändring av beslutet om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänstemän inom utrikesrepresentationen**

Utfärdat i Helsingfors den 24 augusti 1998

Utrikesministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 22 december 1993 (1364/1993):

Utrikesministeriet har utfärdat följande beslut

Beslutets rubrik	nr	utfärdat	träder i kraft
Beslut om ändring av beslutet om ersättningar på grund av de lokala särförhållandena till tjänstemän inom utrikesrepresentationen	22	24.8.1998	1.9.1998

Beslutet har publicerats i utrikesministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från utrikesministeriet, adress PB 176, 00161 Helsingfors, tfn (09) 1341 5387.

Helsingfors den 24 augusti 1998

Utrikesminister *Tarja Halonen*

Avdelningschef Kaarlo Murto

Nr 669

**Jord- och skogsbruksministeriets meddelande
om vissa beslut**

Utfärdat i Helsingfors den 3 september 1998

Jord- och skogsbruksministeriet meddelar med stöd av 2 b § förordningen den 17 oktober 1980 om Finlands författningssamling (696/1980), sådant detta lagrum lyder i förordning av den 22 december 1993 (1364/1993):

Jord- och skogsbruksministeriet har utfärdat följande beslut:

Beslutets rubrik	JSM:s föreskrifts- samling nr	utfärdat	träder i kraft
JSMb om verkställande av lagringsstödet för trädgårdsprodukter 1998 och om lagerutrym- men	132/1998	3.9.1998	11.9.1998

Beslutet har publicerats i jord- och skogsbruksministeriets föreskriftssamling. Beslutet kan fås från jord- och skogsbruksministeriets informationstjänstcentral, Elisabetsgatan 8, PB 250, 00171 Helsingfors, tfn (09) 134 211.

Helsingfors den 3 september 1998

Jord- och skogsbruksminister *Kalevi Hemilä*

Överinspektör *Lea Anttalainen*

Nr 670

Skattestyrelsens beslut**om slutförande av beskattningen av andra skattskyldiga än samfund och samfällda förmåner för skatteår 1997**

Utfärdat i Helsingfors den 2 september 1998

Skattestyrelsen har med stöd av 49 § lagen om beskattningsförfarande av den 18 december 1995 (1558/95) beslutat:

1 §
Beskattningen för år 1997 av andra skattskyldiga än samfund som avses i 3 § och samfällda förmåner som avses i 5 § inkomstskattelagen slutförs den 31 oktober 1998.

2 §
Detta beslut träder i kraft den 15 september 1998.

Helsingfors den 2 september 1998

Generaldirektör *Jukka Tammi*

Överinspektör Markku Mertala